

5 листопада 2016 р.

ЛІТЕРАТУРА (8-й клас)

Ну що б, здавалося, слова...
Слова та голос – більш нічого.
А серце б'ється – ожива,
Як їх почує!.. Знать, од Бога
І голос той, і ті слова
Ідуть меж люди!..

Тарас Шевченко

9 листопада – День української писемності
та мови

1. Що це всеукраїнський радіодиктант національної єдності?
Сторінка радіодиктанту у Facebook: www.facebook.com/dyktant

2.

Диктант

9 листопада – День української писемності та мови

День української писемності та мови – державне свято, яке щороку відзначається в Україні 9 листопада.

За православним календарем – це день вшанування пам'яті преподобного Нестора Літописця – першого історика Київської Русі, мислителя, вченого, ченця Києво-Печерського монастиря. Дослідники вважають, що саме з Нестора Літописця починається писемна українська мова.

Всесвітню славу Нестору принесла справа усього його життя – участь у літописанні Київської Русі.

Колись цього дня віддавали до школи дітей. Батьки зі школи йшли до церкви та ставили свічку перед образом преподобного, вірячи, що він допоможе дитині вивчитися. І, що головне, вчитися все життя багато, старанно і завжди. Адже «користь від цього є велика», бо «Хто вчиться змолodu – не зазнає на старість голоду».

3.

Григорій Сковорода
Байка
Бджола та Шершень

– Скажи мені, Бджоло, чого ти така дурна? Чи знаєш ти, що плоди твоєї праці не стільки тобі самій, як людям корисні, а тобі часто і шкодять, приносячи замість нагороди смерть; однак не перестаєш через дурість свою збирати мед. Багато у вас голів, але всі безмозкі. Видно, що ви без пуття закохані в мед.

– Ти поважний дурень, пане раднику, – відповіла Бджола. – Мед любить їсти й ведмідь, а Шершень теж не проти того. І ми могли б по-зłodійському добувати, як часом ваша братія й робить, коли б ми лише їсти любили. Але нам незрівнянно більша радість збирати мед, аніж його споживати. До сього ми народжені і будемо такі, доки не помremo. А без сього жити, навіть купаючись у меду, для нас найлютіша мука.

Сила: Шершень – се образ людей, котрі живуть крадіжкою чужого і народжені на те тільки, щоб їсти, пити і таке інше. А бджола – се символ мудрої людини, яка у природженому ділі трудиться. Багато шершнів без пуття кажуть: нащо сей, до прикладу, студент учився, а нічого не має? Нащо, мовляв, учитися, коли не матимете достатку?.. Кажуть се незважаючи на слова Сіраха: **“Веселість серця – життя для людини”** – і не тямлять, що **природжене діло є для неї найсолodша втіха**. Погляньте на життя блаженної натури і навчіться. Спитайте вашого хорта, коли він веселіший? – Тоді, – відповість вам, – коли полюю зайця. – Коли заєць смачніший? – Тоді, – відповість мисливець, – коли добре за ним полюю.

Погляньте на кота, що сидить перед вами, коли він куражніший? Тоді, коли всю ніч бродить або сидить біля нори, хоча, зловивши, й не їсть миші. Замкни в достатку бджолу, чи не помре з туги, в той час, коли можна їй літати по квітoносних лугах? Що гірше, ніж купатися в достатку і смертельно каратися без природженого діла? Немає гіршої муки, як хворіти думками, а хворіють думки, позбавляючись природженого діла. І немає більшої радості, аніж жити за покликанням. Солodка тут праця тілесна, терпіння тіла і сама смерть його тоді, бо душа, володарка людини, втішається природженим ділом. Або так жити, або мусиш умерти. Старий Катон чим мудрий і щасливий? Не достатком, не чином тим, що йде за натурою, як видно з Ціцеронової книжечки “Про старість”...

Але ж розкусити треба, що то значить – жити за натурою. Про се сказав древній Епікур таке: “Подяка блаженній натурі за те, що потрібне зробила неважким, а важке непотрібним”.

ДОМАШНЄ ЗАВДАННЯ

Прочитайте байку Григорія Сковороди “Бджола та Шершень”.